

Ordføreren (Gunnar Fog-Petersen): Udvalget stiller et Ændringsforslag, hvorefter Antallet af de Medlemmer, som vælges af Indenrigsministeren, ændres fra „5“ til: „7“. Ændringen er af rent formel Natur, og jeg kan anbefale den til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen om Ændringsforslaget.

Det af Udvalget stillede Ændringsforslag (se ovenfor) vedtoges uden Afstemning.

Derefter sattes Lovforslaget i dets Helhed til Forhandling.

Korsgaard: Forinden dette Lovforslag forlader dette Ting, vil jeg gerne fremsætte et Par Bemærkninger. Som af mit Partis Ordfører (Fraenkel) fremhævet findes der i vort Program et Punkt om, at vi ønsker Samfundet værnet mod, at Truster og Monopoler paa uretfærdig Maade skal kunne udbytte Samfundet. Derom er for saa vidt alle de her i Tinget repræsenterede politiske Partier enige. Imidlertid forekommer det mig utvivlsomt, at Sagen har en dobbelt Side, ikke alene den, at Samfundet skal værnes mod Udbytning, men ogsaa den, at hvis man gaar for vidt, kan det risikeres, at man skader Erhvervslevet. Det vil altsaa blive de to Ting, man maa holde op imod hinanden. Nu er der imidlertid af den ærede Ordfører for Udvalget (Gunnar Fog-Petersen) sagt, at vi fra vor Side ikke gaar vidt nok. Jeg vil hævde, at det ikke fra nogen Side med Rette kan siges, at vi ikke ønsker at gaa til en Trustlovgivning, idet vi paa ingen Maade har afvist Lovforslaget, men stillet bestemte Ændringsforslag til det. Nu mener altsaa Ordføreren, at hvis Lovforslaget blev ændret i Overensstemmelse med de af os stillede Ændringsforslag, vilde det ikke gaa vidt nok. Efter min Opfattelse bliver da Spørgsmaalet, hvad der vilde være det værste, enten at man gaar for vidt i første Omgang, eller at man muligens ikke gaar vidt nok, og at man saa ved Tillægsbestemmelser eller Forandringer i Loven maa gaa videre i Retning af at beskytte Samfundets Interesse. Det, der her er det afgørende, er, om det kan befrygtes, at den Lovgivning, man her er inde paa, hvis man gaar saa vidt, som Lovforslagets Bestemmelser gaar, bl. a. kan forhindre, at Virksomheder, som er af Interesse for Landet, opstaar. Paa en vis

Maade kan man sige, at det, som det kommer an paa, er, om Kapitalen i højere Grad vil holde sig tilbage fra at starte nye Virksomheder; det drejer sig nemlig her om betydelige Virksomheder, altsaa saadanne, som i høj Grad kræver Kapital. Her er det min Tro, at som Tiderne er i Øjeblikket, er der i høj Grad Utilbøjelighed fra Kapitalens Side til at binde sig i — det maa jo nærmest blive industrielle Anlæg. Som enhver, der følger Børskurserne, vil vide, staar de vedkommende Papirer meget lavt, og som enhver, der følger den industrielle Bevægelse, ogsaa vil vide, ligger hele vor Industri saaledes, at der er stor Fare for, at vi vil faa meget stor Vanskelighed med at klare os i den fremtidige Konkurrence. Yderligere ligger vort Finansvæsen jo saadan, at den danske Krone, takket være vel sagtens den finansielle Politik, der fra forskellige Sider er ført, sammenlignet med andre neutrale Landes Mønt, ikke kommer synderlig højere nu end til at have en Værdi af $\frac{3}{4}$ af den Værdi, den havde sammenlignet med de samme Landes Mønt før Krigen. Det vil da ikke synes mig underligt, om Kapitalen allerede under disse Forhold ikke just føler sig stærkt opfordret til at søge Anbringelse i saadanne store Virksomheder. Her er det, jeg befrygter, at Lovforslaget, saaledes som det er formet, kan bevirke, at Kapitalen i endnu ringere Grad vil føle sig opfordret til at træde i Virksomhed paa den af mig antydede Maade.

Nu kan man naturligvis sige, at det ikke kan antages, at den Kommission, som faar den Opgave at overvaage, om saadanne Virksomheder gaar for vidt i Retning af at udbytte Samfundet, vil træde paagældende for nær. Hvorvidt en saadan Tro paa den menneskelige Retsindighed er tilstrækkeligt underbygget under alle Forhold, derom kan der dog vistnok i ikke ringe Grad være delte Meninger. Eet er imidlertid givet: at i de Kredse, som man dog maa antage i høj Grad staar saadanne Kapitalkredse nær, hvorom der kan blive Tale i denne Forbindelse, nærer man en høj Grad af Mistro til den Kommission, som vil blive nedsat. Saaledes som Lovforslagets Bestemmelser er udformede, er denne Kommission fuldkommen Herre over, hvad der bliver tilladeligt, og hvad der ikke bliver tilladeligt, naturligvis ikke saaledes at forstaa, at denne Kommission i og for sig kan idømme de paagældende Virksomheder Straf, men saaledes at forstaa, at den paagældende